

[Duborg.]

de Kredse af Befolkningen, hvor den særlig skulde virke.

Det, man navnlig klager over, og som den højtærede Minister ogsaa var inde paa, er netop den langsomme Forretningsgang. Det forekommer mig, at de Oplysninger, som den højtærede Minister selv fremkom med, netop er det bedste Bevis for, at det gaar for langsomt; jeg behøver kun at nævne Ministerens Oplysning om, at der til Dato kun er færdigbehandlet 3 000 Sager. Naar vi kan vente et Antal paa maaske 20 000 — efter den sidste Udvidelse vil det ikke forbavse mig —, saa er det et simpelt Regnestykke, at der vil gaa mange Aar, før vi naar frem til Behandling af de sidste Sager, og det kan jo dog ikke være Lovens Mening, at det skal strække sig over en længere Række af Aar; Meningen var dog, at det hele skulde ske i Løbet af et Par Aar. Jeg vil derfor henstille til Landbrugsministeren at overveje, om der ikke kunde indføres en bedre Forretningsgang særlig inden for Landsnævnet, det er dèr, Forsinkelserne ophober sig, og det er muligvis ogsaa den tekniske Behandling af Sagerne, der bevirker det. Man kunde maaske finde en anden Fremgangsmaade, som kunde bevirke, at Sagerne blev behandlet hurtigere.

Jeg finder endvidere Anledning til at gøre opmærksom paa, at der i visse Kredse klages over, at Penge, som Familien har anbragt, hyppigt ikke kan medtages ved disse Saneringslaan. Jeg skal ikke benægte, at der kan forekomme Tilfælde, hvor en saadan Udelukkelse kan være berettiget, men jeg vil dog hævde, at det vil være meget undtagelsesvis, og at disse Familiekreditorer normalt har Krav paa samme Behandling som andre Kreditorer.

Men det betydningsfulde og det, der betyder noget i det hele taget i Lovforslaget, er Afsnit II om Rentetilskud. Det er en Sag, som ikke blot interesserer mange Mennesker, fordi de venter at kunne faa Del i det, men det er tillige et af de store Spørgsmaal, der skiller her paa Rigsdagen og altid har givet Anledning til store Debatter, baade i Udvalg og her i Tinget. Dette Tilskud til Rente bekræfter i højeste Grad, hvad jeg i mine indledende Bemærkninger har udtalt, nemlig, at Regeringens Politik er en Hindring for, at Erhvervet paa sædvanlig Maade kan klare sine normale Forpligtelser. Landbrugsministerens Henvisning til den daarlige Høst og ringere Konjunkturer i de sidste Maaneder er heller ikke en tilstrækkelig Begrundelse for

Lovgivning af denne Art. Hvis Landbruget var normalt stillet, vilde det være muligt, selvfølgelig — det skal være i Stand dertil —, at klare en enkelt daarlig Høst, og bortset fra visse Egne, hvor Høsten har været af ganske usædvanlig ringe Omfang, er Høsten, som ogsaa den højtærede Landbrugsminister ved anden Lejlighed her har oplyst, for hele Danmark og for Landet som Helhed ikke af en Karakter, som overhovedet burde kunne ryste Landbrugets Økonomi; og at Priserne i nogle Maaneder er nedadgaende, kan eller burde dog ikke være Aarsag til, at straks Landmænd i Tusindvis kommer i økonomiske Vanskeligheder. Et sundt, naturligt og stærkt Erhverv skal være i Stand til at modstaa de normale Svingninger i Priserne, som Erfaringen nu engang har belært os om er noget uundgaaeligt og noget, som altid vil gentage sig. At Prisdal paa Produkterne eller en mindre Kornhøst øjeblikkeligt fører til, at vi taler om økonomisk Sammenbrud inden for store Dele af Landbruget, er det bedste Bevis paa, at hele den Stilling, Regeringens Politik har bragt Landbruget ind i, er faretruende for Landbruget og i Virkeligheden for hele den danske Økonomi.

Og hvad er det saa, Regeringen tilbyder? 5 eller ca. 5 Mill. Kr. Hvad er det i Grunden for et Beløb i denne Forbindelse? Jeg kan straks sige derom, at det er et overordentlig ubetydeligt Beløb. Og jeg skal søge at belyse det ved at anføre, at der til Landbrugskapitalens Forrentning nu kræves henimod 200 Mill. Kr., saa enhver vil kunne se, at de 5 Mill. Kr. ikke gør stort i denne Sag. Det er en lille Hjælp til en Gruppe af Landmænd, men over for Landbrugerhvervet som saadant, for at det skal kunne klare sin Forrentningsbyrde, er det et ganske ringe, for ikke at sige næsten ubetydeligt Beløb. Dette Beløb, denne ekstraordinære Hjælp, som Skatteyderne i Byerne skal betale, og som vil være med til at skabe den Misstemning mod Landbruget, som der faktisk gennem denne uafladelige ekstraordinære Skatteopkrævning tilvejebringes, er ogsaa set i Forhold til Ejendomsbeskatningen et ganske forsvindende Beløb. Nu mener jeg selvfølgelig ikke, at Landbrugerne ikke skal betale Ejendomsskat. Selvfølgelig skal de det, ligesom alle andre i Landet. Men der er ikke nogen Rimelighed i, at vi skal betale mere end andre Mennesker, og i Dag betales der efter den sidste Opgørelse fra Statistisk Departement næsten nøjagtigt $2\frac{1}{2}$ pCt. i Grundskyld i Gennemsnit i samtlige Landkommuner, medens der i Byerne